

Decàleg #D.

Una de les forces clau de la lluita no violenta

La protesta, la no cooperació i la desobediència civil no violentes són mitjans coherents per aconseguir una solució política negociada -ni repressiva ni judicial- a un conflicte.

1. **Aquests mitjans costa aplicar-los perquè provoquen patiment** en els qui els entren (marxa, vaga, dejuni, plantar-se, patir insults, cops, multes, sancions, embargaments, acomiadaments, presó, tortura, mort...). L'objectiu de la repressió, de la violència és provocar por a partir. Gestionar i vèncer aquesta por, resistir la repressió sense deixar de fer allò que hem de fer, tot assumint-ne les conseqüències, és una de les forces clau de la no violència.
2. **Sabem que tota lluita, també la violenta, provoca patiments**, però, en la lluita violenta aquests patiments acostumen a ser molt superiors entre les diferents parts enfrontades que en la lluita no violenta.
3. **Cap patiment, ni la presó no han de ser buscats ni desitjats**, però tampoc han de ser una barrera que ens faci renunciar, si volem tenir la força per vèncer. Aleshores, paradoxalment, la resistència no violenta a la repressió enforteix el reprimat i debilita el repressor. Ara bé, no tothom està cridat a fer les mateixes accions, ni podem imposar-les als altres. Cadascú ha de trobar el compromís adequat a les seves capacitats, possibilitats i circumstàncies personals i del seu entorn.
4. En la **lluita violenta, l'objectiu és infringir tant patiment a l'altre** que es vegi **obligat a rendir-se** o a **negociar** (si cap dels dos té prou capacitat per derrotar l'altre).
5. En la **lluita no violenta, s'assumeix el patiment que l'adversari vol causar per posar en evidència la seva incapacitat de buscar una solució negociada** al conflicte. En la lluita no violenta s'accepta patir per la causa sense infringir patiment a d'altri. No és només una opció ètica, és sobretot estratègica que ens enforteix i debilita l'adversari davant de tercers.
6. El **patiment visible** –infringit pels violents o assumit pels no violents- fa **emergir conflictes latents**, posa en alerta la societat i trenca la normalitat quotidiana. **Ens commou el patiment dels innocents** i ens **rebel·la la violència** dels prepotents.
7. El **patiment acceptat** –fruit d'una acció o de la repressió– s'adreça, sobretot, en primer lloc a **mobilitzar els amics**, a organitzar la resposta i la implicació del 3,5% de població activa (que acostuma a ser suficient per produir els canvis desitjats).
8. També **s'adreça a fer posicionar els indiferents**, per poder augmentar el suport de la pròpia població (intern) i d'altres països (extern) a la causa.
9. En darrer terme, el patiment acceptat, també s'adreça a **produir una escletxa**, un dubte... en la ment, el sentiment, la certesa dels adversaris, que pot portar a **afeblir algun dels seus pilars de poder**, com les forces repressives, les quals no gosin continuar infringint patiments i es plantegin un canvi de lleialtat, deserció,..
10. **Una escalada**, un remolí d'aquest tipus d'accions que provoquen aquests efectes mobilitzadors te com a fita **canviar els temes prioritaris de l'agenda pública, fer evident un conflicte que cal abordar i resoldre**. L'objectiu final és que la **suma d'aquestes actuacions porti a negociar una solució política** del conflicte.